ASTORIASTA
JA YMPÄRISTÖLTÄ

TOVERIN TELEFOONI-NUMEROT

Konttori ja liikkeenhoitaja 365
Toimitus 832

Kello kuuden jälkeen illalla, jolloin konttori suljetaan, on käytettävä Liikkeenhoitaja 962-Y.
Toimituspuhelinta voi käyttää kello kuudesta aamulla kello kuuteen illalla.

Päivälista

— "Pirun" harjotukset klo 7.30.

— Kulissimiehet näyttämölle klo 6:30.

— Sekakuoron kokous ja harjotukset klo 7.

— Soittokunta koolle huomenna klo 7, ja torstaina samaan aikaan.

— Sekakuoron harjotukset perjantaina klo 7.

TERVEEN POJAN

synnytti Mrs. Richard Wirkkunen, 1239 Grand ave., keskiviikkona. Äiti ja poika voivat hyvin.

VAATII KORVAUSTA YHTEENTÖRMÄYKSESTÄ.

Isak Kämärä on ryhtynyt vaatimaan piirioikeuden kautta P. A. Pedersonilta $287.35 sen johdosta, että Pederson ajoi autollaan Kämärän autoon Lewis-and-Clarkin tiellä helmik. 24 p:nä.

KUSTAA HEIKKILÄ

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., August 5, 1918, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th, 1917.)

joutui lauantai-iltana viranomaisten käsiin Uniontownissa sotapalveluksen pakoilusta. Heikkilän sanotaan jo vuoden verran siirtäneen lähtövuoroaan vain jättämällä kaikki kutsut huomioonottamatta ja viranomaiset väittävät hänen olleen koko ajan tällä paikkakunnalla.

TAHALLISESTA VERKONREPIMISESTÄ

on Mike Haggren haastanut rauhantuomarin oikeuteen John Maripun. Asia ehkä lykkääntyy piirioikeudelle.

Eräs Anton Aho niminen maanviljelijä oli alauantaina joutunut poliisin kynsiin Lewis-and-Clarkin uudelta maantieltä. Hänen väitetään ajaneen liian tuoretta tietä. Rauhantuomari Carney oli sakottanut Ahoa $25 sekä määränyt vaihtoehdoksi 12 vuorokautta vankeutta, mutta Aho selittää ei ymmärtäneensä mitä tuomari hänelle sanoi. Senvuoksi hänelle myönnettiin uusi kuulustelu.

VAARA TARJOLLA.

Meressä uiskentelu — vapaaehtoinen — tuntunee useimmasta mukavalta ja jonkun verran mahtavaltakin, mutta vaaratonta se ei ole. Siitä sai melkeinpä pelottavan todistuksen m. m. eräs suomalainen John Blomqvist Seasidessa eilen iltapäivällä. Kuten tunnettua, käy veden laskiessa rannikolla aina kova virta merelle päin, niin että parhainkin uimari on kykenemätön vastustamaan sitä. Blomqvist jotenkin sattui menemään liian syvälle ja eipä ottanut kauan ennenkuin mies alkoi, vastoin kaikkia aikeitaan, purjehtia "Kiinaa kohti." Jotkut rannalla olijoista pian huomasivat vaaran, haettiin köysi ja sen varassa eräs toinen suomalainen meni ja nouti Blomqvistin maalle.

TYÖNVÄLITYSTOIMISTO AVATTU

Liittohallituksen työnvälitystoimisto avattiin lauantaina n:ossa 634 Commercial kadun varrella Frank M. Hanlinin johdolla. "Aamupaperi" kertoo hänen luonaan käyneen lauantaina jo puolisensataa miestä ja melkein jokainen oli kiusannut herraa jonkunlaisella arvostelulla. Mikä oli tyytymätön siihen, ettei saanut minkäänlaista asuntoa, mikä tahtoi parempipalkkaista työtä kuin oli tarjolla j. n. e. Olipa ollut joukossa sellaisiakin, jotka eivät olleet tyytyväisiä koko nykyiseen yhteiskuntajärjestelmään eli, lehden sanoja käyttääksemme, "lukeutuvat siihen luokkaan, joka on tyytymätön kaikkeen, mikä ei ole sen tekemää." Tuolla töksähtävällä lausunnolla kaikesta päättäen tarkotetaan niitä, jotka ovat jo niin paljon valveutuneet että näkevät yhteiskunnallisten olojen kaipaavan suuriakin muutoksia. Se tietysti on kamalaa.

25 MIESTÄ PALAUTETTU LEIRILTÄ.

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., August 5, 1918, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th. 1917.)

Heinäk. 22 p:n kutsussa Clatsop kauntista Lewis leirille, Washingt. viedyistä miehistä on palautettu leiriltä fyysillisesti kelpaamattomina:

Albert P. Reierson, Thos. Boyle, Michael O'Farrell, Wilhelm Skaug, Saundnors K. Thompson, Nels Christ Sagen, Costa Domokrakia, Robt. Pearson, Christ Economesu, Wm. Wolsiffer, Geo. Sture, Oscar Johnson, Alfred Soreson, Pekka F. Fardig, Louis Henningsen, Wm. H. Moeller, Peter N. Egsen, Francis T. Marion, Arthur R. Peterson, David Anderson, Leonard E. Spande, Frank Leonard, Pareli Moe, Edw. W. Kimball ja Peary S. Parker.

Peary S. Parker. Näiden lisäksi tiedetään vapautuneen vielä joitakin, joista paikallislautakunta ei tähän mennessä ole saanut virallista raporttia.

VOIMAYHTIÖ "AIKOO" LAAJENTAA LIIKETTÄÄN.

Paikkakunnan lehdet kertovat Pacific Power & Light Co:n vihdoin saaneen selville, että "Astorialla on edessään suuri tulevaisuus", ja tämän löydön innostamana kuuluu yhtiö nyt suunnittelevan raitiotiensä jatkamista Hammondin sahalle, ja myöskin McEahernin veistämölle "joskus", sekä kaasu- ja sähkölaitoksen laajentamista.

Toistaiseksi kuitenkaan ei ole yhtiöllä mitään muita kuin "teoreettisia" suunnitelmia, niin tarpeellisia kuin nuo parannukset olisivatkin. Sen, niinkuin kaikkien muidenkin yksityisomistuksellisten liikkeiden "aana" ja "oona" on voittojen hankkiminen ja yleisön palveleminen on aivan sivuasia. Jos Astorian työväestö, jonka niskoilla keinottelijat ovat, ymmärtäisi luokka-asemansa ja velvollisuutensa itseään kohtaan, niin se ei kauan viivyttäisi kaikkien yleistarpeellisten laitosten ottamista kunnan haltuun.

"PIRU."

Ensi sunnuntaina esitetään näytelmä, joka on herättänyt suurta mielenkiintoa kaikkialla missä sitä on esitetty. Tässä teoksessaan tekijä ankarasti ruoskii nykyajan siveyskäsitteitä, seuratapojen turhamaisuutta sekä ihmisiä, jotka menevät niin pitkälle ulkokullaisuudessa, että eivät uskalla itselleenkään tunnustaa omia ajatuksiaan. Niinpä näytelmän päähenkilöllä, Kaarlolla, joka on seurustellut erään toisen miehen vaimon kanssa kuusi vuotta, on otsaa väittää, että hänen puoleltaan tähän seurusteluun ei ole muuta tekijää kuin että hän kunnioittaa tuota naista. Juuri tuon väitteen ottaa Piru analyseeratakseen. Käyttäen monenlaisia keinoja, sekä suoria että kaartavia sanoja, osottaa hän noille kahdelle, että kuuteen vuoteen ei heillä ole ollut toisiaan kohtaan sellaista tunnetta, mitä tarkotetaan sanalla "kunnioitus", vaan että se on ollut itsekästä pyydettä — pyydettä, jota voidaan tulkita monella tavalla..... Edelleen osottaa Piru heille, että jos he uskottelevat itselleen, että tuo tunne, jota he "kunnioitukseksi" kutsuvat, on pohjaltaan siveellinen, täytyy heidän olla kirotusti tuhmia.

"Piru" on voimakas ja jännittävä kuvaus ihmiselämästä. Amerikalaisilla näyttämöillä on sitä esitetty vuosikausia ja yhä esitetään suurella menestyksellä. Vaikka näytelmässä lausutaan paljon suoriakin sanoja, otetaan siinä toisinaan siksi etäisiä ja hämäriä vertauksia, että yleisön on tarkkuudella seurattava ollakseen selvillä missä mennään.

Lippuja etukäteen saa torstaipäivästä alkaen Klubin kaupasta.

OPIUMIA LÖYDETTY.

Poliisi McKnight tunkeutui lauantai-iltana erääseen kiinalaiseen "liikehuoneustoon" 8:nnen ja Bond katujen kulmassa, löytäen kiinalaisia näkemässä taivaallisia unia opiumin ääressä. Sam Sing, Sam Chung, Chung Lee ja Lum Yen olivat aikalailla "tulterissa", kun heidät raahattiin poliisiasemalle. Kolmelta ensimäiseltä vaadittiin suurta takausta, jota he eivät kyenneet hankkimaan ja Lum Yen, jonka sanotaan olevan liikkeen isännän, luovutetaan liittovaltion viranomaisille Kiinaan karkotettavaksi, jos mahdollista. Kolme täydellistä opiumin polttolaitetta ja useita "kannuja" opiumia sanotaan myös löydetyn.

YLEISIÄ UUTISIA

Sähköttäjien erottamisjuttu postiministerin ratkaistavaksi

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., August 5, 1918, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th, 1917.)

Chicago, 3 p. elok. — Kauppakaapelisähköttäjien liiton presidentti Konenkamp tulee keskiviikkona t. k. 7 p. neuvottelemaan postiministeri Burlesonin kanssa kysymyksestä sähkölennätinyhtiöitten palveluksesta erotettujen unioon kuuluneitten sähköttäjien takasin palvelukseen ottamisesta nyt, kun lennätinlaitokset ovat hallituksen valvonnan alaisia. Kautta maan pidetään sähköttäjien kokouksia sunnuntaina t. k. 4 p. tarkoituksella laatia postiministeristölle lähetettäviä päätöslauselmia asian johdosta. Paitse erotettujen sähköttäjien takasinottamista vaatinevat sähköttäjät Western Union Telegraph Co. isännöitsijä Newcomb Carltonin eroittamista hallituksen valvonnanalaisten lennätinlaitosten isännöimisestä.

EMMELINE PANKHURST HALLITUKSEN PALVELUKSESSA

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., August 5, 1918, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th, 1917.)

Washington, 4 p. elok. — Mrs Emmeline Pankhurst, tunnettu englantilainen äänioikeustaisteleija, on nyt hallituksen työdepartmentin tiedonantotoimiston palveluksessa, ilmotettiin tänään.

VETURIT TÖRMÄNNEET YHTEEN PORTLANDISSA

Portland, Ore., 4 p. elok. — Oregon-Washington Railway & Navigation Co:n radalla Mason streetin päässä törmäsi matkustajajuna rahtijunan veturin kanssa vastakkain. Veturinkulettaja ja lämmittäjä sekä viisi matkustajaa loukkaantui.

Mielivaltaa

Hän oli juuri alottanut päivän viimeisen tunnin, laskentotunnin, kun opetushuoneen ovi avautui ja pitäjän isovatsainen kirkkoherra, parin isäntämiehen seuraamana, työntäysi sisäpuolelle.

Emmi oli ensi vuotta pitäjässä, eikä rovasti, paremmin kuin muutkaan arvohenkilöt, olleet vielä käyneet hänen opetustapaansa kuulemassa. Hän sen vuoksi luulikin, että rovasti omassa persoonassaan vaivautuu omin korvin kuulemaan ja silmin näkemään hänen työtapaansa. Jo useampia vuosia opettajana oltuaan oli hän oppinut moisiin tarkastusmatkoihin ja siksi hän nytkin vain kehotti rovastia seuralaisineen istumaan, taasen jatkaen tuntiaan.

Tunnin loputtua piti Emmi lyhyet rukoukset, laskien lapset kotiinsa. Emmi oli odottanut, että rovasti pyytäisi häntä opettamaan muitakin aineita, kuunnellakseen lasten taitoa, niinkuin aina ennenkin oli tehty, milloin pappia halutti kuunnella useampiakin aineita kuin sitä, mitä juuri sillä tunnilla oli. Mutta opetukseen puuttumatta oli rovasti kuunnellut alusta loppuun ja Emmi antoi mennä vanhaa tahtia. Tunnin loputtua pyysi hän rovastia kamarinsa puolelle, huomatessaan että tämä sitä odotti. Isännät astelivat arvonsa tuntevina rovastin perässä, joka Emmiä hiukan ihmetytti. Hän nimittäin ensin luuli, että isännät muodon vuoksi olivat seuranneet rovastia, että hekin muka olivat opetuksesta innostuneet siihen määrin, että kuuntelemaan lähtivät. Mutta kun isännät seurasivat kamarinkin puolelle kuin uskolliset koirat, alkoi Emmi aavistaa, ettei kaikki tainnut ollakaan niinkuin piti. Mitään huomaamatta olevinaan kehotti hän vieraitaan istumaan, jääden tuolin puutteessa itse seisomaan ovipieltä vasten.

Huone oli pieni ja ahdas kuin koirankoppi, noin pari metriä kunnakkin. Emmi oli istekseen iloissaan, että rovasti sattui käyntinsä asettamaan juuri tähän taloon, vaikkei edellisessä piirisäkään kehumisen varaa ollut, mutta olihan kuitenkin lavealta lattiaa ja katto vähän korkeammalla. Nyt hän siis voi vertailla omia mukavuuksiaan opettajan "mukavuuksiin". Pappilassa kun koirankoppikin varmasti oli siistimpi ja valoisampi kuin hänen huoneensa irvistelevine seinänrakoineen ja verhottomine ikkunoineen. Vaikka eräskin, itse mukavuutta rakastava emäntä oli hänelle kerran väittänyt, ettei ihmisen tässä mailmassa aina autä mukavuutta katsoa, täytyy sitä joskus tyytyä huonompaankin, johon vastaukseksi Emmi oli silloin halunnut antaa emännälle aimo korvapuustin, että olisi hänkin tuntenut muutakin kuin "mukavuutta".

Emmi olikin huomaavinaan että rovasti hiukan oudoksuen katseli huonetta, mutta ei tahtonut sitä näyttää. Kaulustaan korjaten rykäsi rovasti ennen kuin alotti asiansa.

— Jaa, minun ikäväksi velvollisuudeksi on annettu ilmottaa opettajalle, että kirkkoneuvosto eilen pitämässään kokouksessa on erottanut teidät opettajatoimesta.

Rovastin sanat kuultuaan oli Emmi kuin pilvistä pudonnut ja ensitökseen epäilikin hän väärin kuulleensa. Hänen hämmästynyt katseensa kulki toisesta huoneessa olijasta toiseen, ikäänkuin varmentuakseen, etteivät nuo miehet olleet tulleet hänestä pilkkkaa tekemään...

Mutta kaikilla näkyi olevan täysi tosi. Isännät olivat hirveän totisia — vähän liiankin totisia. — Rovastin suupielissä vain tuntui jotakin mielihyvän tapaista, jota koetti peittää teeskennellyllä osanoton ilmeellä.

Hetkessä selvisi Emmille, että tässä on jotain ketuntöitä tehty ja hämmästys katosi paikalla vihan tieltä, joka hänet seuraavassa hetkessä valtasi.

— Vai niin, sanoi hän, suurinta välinpitämättömyyttä osottaen, mutta silti ihmetellen. Saanko tietää mikä se törkeä virkavirhe on, joka aiheuttaa oikein paikan menettämisen?

Sovittava sävy äänessä vastasi rovasti kiireesti:

— Ei kirkkoneuvosto syytä teitä mistään virkavirheestä. Ja sen mitä minä nyt olin tilaisuudessa kuulemaan, täytyy minun antaa täysi tunnustus työstänne. Kyllä sillä opetuksella varmasti täytyy oppia. Olette vaan opetuksenne ohella levittänyt siveetöntä kirjallisuutta, jonka kirkkoneuvosto on katsonut siksi raskauttavaksi, että pyytää teitä toimestanne eroamaan.

Alkupuoli rovastin puheesta Emmiä hiukan lepytti, mutta rovastin mainitessa "siveettömästä kirjallisuudesta," levisivät Emmin silmät uudelleen.

Mistä siveettömästä kirjallisuudesta nuo oikein ovat tulleet hänelle jauhamaan! — Emmi koetti muistella onko hän antanut omia kirjojaan ehkä lainaksi jollekulle — mutta eihän hänellä ole mitään siveettömiä kirjoja, ei itsellään eikä lainana. Eikä hän ole koulussakaan opettanut lapsille muita lauluja kuin tavallisi koululauluja ja leikkejä. Kuin kysymysmerkki katsoi Emmi rovastia, katseensa silloin tällöin livahtaen isäntiinkin.

— Te olette tilannut ja levittänyt "Työväen Joululehteä", jota minulle on lähetetty näytteeksi yksi kappale. Ja sen minä tuomitsen ala-arvoisimmaksi lukemiseksi mitä kansanlasten käteen voidaan antaa, selitti rovasti edelleen, innostuksen punan kohotessa lihaville poskille.

Emmi hämmästyi ettei hän ensi hetkessä osannut lausua puoltavaa sanaa.

— Työväen Joululehden levittämisestä, matki hän viimein, kun rovasti ei enää selittänyt lisää. Ja johan tuo nyt riittääkin! Herra hyvästi siunatkoon! Ei hän olisi ikipäivinä osannut arvata, että se siveettömän kirjallisuuden joukkoon luetaan ja että siitä eropassi käteen työnnetään.

— Juu, kyllä minä levitin viime jouluna sitä kymmenkunta kappaletta, mutta olen minä niitä kerran ennenkin levittänyt. — Ja pöllöydessäni annoin kerran eräälle kirkkoneuvoston jäsenellekin yhden kappaleen, kun jäi yli — päivitteli Emmi. No, eipä sitten kaksinen syy ollutkaan! huokaa heti päälle, kiusotellakseen rovastia niinkuin isäntiäkin. Minä ajattelin tehneeni suuremmankin synnin, olin vain ihmeissäni siitä, kun en itse tiedä...

— Eikö se opettajan mielestä jo riitä yhdeksi synniksi, että tekee itsensä vikapääksi kansan siveellisen tilan alentamiseksi, kiivastui rovasti. Kuinka te olette voinut ottaa edesvastuullisen toimen itsellenne, kun ette voi arvostella huonon ja hyvän kirjallisuuden välillä.

— Kyllä minä voin arvostella siinä kuin joku toinenkin! kiukustui Emmi rovastin saarnasta. Koska rovasti kirkkoneuvostoineen ei ole voinut arvostella paremmin minun asiaani, vaan olette selän takana vehkeilleet tuommoisen asian vuoksi, jonka olisitte voineet rehellisesti eteenkin sanoa, niin älkää silloin tulko minulle huomauttamaan hyvän ja huonon kirjallisuuden erosta! Se kirjallisuus on kelvannut paremmillekin kuin teille ja kelpaa vastakin! Ja sitäpaitsi ei minun siitä enään tarvitse ruveta vastaamaan, kun ette silloin uskaltaneet vastaamaan käskeä kun olisi pitänyt — minut on nyt erotettu ja sillä hyvä!

Toinen isännistä oli noussut ylös tuolilta — alus kai alkoi polttaa kuullessaan Emmin kiivasta puhetta — ja kiihottuneena istahti Emmi vapaalle paikalle.

Antamatta rovastille aikaa, alkoi Emmi istumaan päästyään. Kun ovat kerran alkaneet, niin antaa tulla lopunkin...

— Olen minä ollut jo useammassakin pitäjässä opettajana, kulkenut Savot ja Karjalat, mutta en ole näin kehnoja kiertokouluoloja sentään tavannut! Pitäjän pitäisi olla sivistyneimpiä Hämeessä ja sentään kouluolot ovat kehnoimpia mitä olen kymmeneen vuoteen eri paikoissa ollessani tavannut. Sitten puhutaan vielä opettajan tärkeästä tehtävästä ja edesvastuusta, vaikka toimi tavallisissa oloissa ei ole huonoimman rajasuutarin arvoinen. Tähänkin pitäjään syksyllä tullessani, ei ollut edes kattoa pääni päälle. Erään tuttavani luo sain mennä ensimäiseksi yöksi, kun ei niin paljon vaivaa nähty, että olisi huone siistitty ja kalustettu tai edes näyttämään tultu missä se on! Itse sain kuin koira juoksennella pitkin raittia, talosta toiseen, kysymässä minne koulu tulee. Sitten seuraavana aamuna vasta pääsin kymmenen aikana sisäpuolelle. Ei olisi silloin muuta tarvinnut kuin laputtaa samaa tietä josta tulinkin, että oppisitte arvoa antamaan meille muulloinkin, kun milloin esimerkkinä kuljemme!

Sitä mukaa kun Emmi sai sisuaan puretuksi, tuli hänen parempi olla, jotavastoin toisten olo näytti tulevan tukalammaksi. Molemmat isännät seisoivat lakki kourassa oven luona, valmiina ulos astumaan. Emmin lopetettua he kuitenkin vielä viivähtivät, ehkä kuullakseen rovastin vastauksen.

Rovasti oli käynyt ajattelevan näköiseksi, katsellen Emmiä hänen puhuessaan ja hiljaa, harvakseen rupesi hän vastaamaan:

Ne tuollaiset tapaukset, joista opettaja juuri mainitsi, olisivat keskustelun alaisia. Meillä kyllä koetetaan välttää sellaista parhaamme mukaan, mutta sitä joskus tulee kuitenkin erehdyksiä, jotka ovat hyvin ikäviä kokea... Tämä piiri kun on niin kaukana, niin ei voi välttää jos joskus tulee tuontapaistakin. Ei sitä aina pappikaan voi joutua joka paikkaan...

— Mutta eipäs nyt olla kaukana, kun saitte tulla ylös sanomaan! kivahti Emmi heti, keskeyttäen papin.

Itsekin hän ihmetteli mistä nuo sanat heti hänen suuhunsa tien löysivät. Ei hän ennenkään ollut kammonut sanoa sanottavaansa, olipa edessä pappi tai piispa, mutta nyt häntä tuo rovasti menettelyineen kiukutti ja harmitti, ettei välittänyt hänestä enempää kuin puhuttelisi omaa palvelijaansa.

Ja pappikin kai huomasi, että hän on tavannut tällä kertaa toisellaisen kuin osasi luulotella. Huomattuaan isäntäin jättäneen hänet yksin, alkoi rovasti myöskin tehdä poislähtöä.

— No niin, minulla ei ole tämän enempää sanottavaa muuta, kuin ehdotan että muodon vuoksi pyydätte itse eron...

Emmi huomasi, että rovastia alkoi jänistää, huomatessaan ettei tavannutkaan mitään naukumaijan poikaa — ja siitä tietysti tuo myönteleminen.

— Ero kuin ero — minusta on yhdentekevää saanko minä sen vai otanko sen! Kaikessa tapauksessa minä olisin keväällä tämän pitäjän jättänyt. Täällä on liian suuremmoista meikäläisiin oloihin tottuneelle, letkautti Emmi vielä.

— Niin, se on teidän asianne. Olisitte vaan voinut saada hyvän todistuksen paikanhakua varten...

— Minä en kaipaa tämän pitäjän todistuksia! Minulla on sellaiset todistukset, että häpeäisin pannakaan neljän, viiden kuukauden todistusta joukkoon vaikka se olisi kuinka hyvä. Mutta palkan minä tahdon koko vuodelta ja vapauteni heti tänään!

Jälkimäiseen rovasti paikalla suostui, mutta palkkaa hän ei kuitenkaan suostunut antamaan muuta kuin tästä koulupiiristä, jota ei Emmi ollut kerinnyt pitämään vielä puoltakaan aikaa. Jälkeen päin hän kyllä katui ettei ollut sittenkin tahtonut koko palkkaa. Mutta hän oli sillä kertaa niin innoissaan eroon päästessään noista kylmistä, ikävistä huonekopposista, että hän olisi tainnut ilmankin lähteä, jos ei rovasti olisi heti suostunut.

Jälkeenpäin kuuli Emmi, että hänen erottamisensa oli muillekin samanlainen yllätys kuin hänelle itselleenkin. Vain paria henkilöä, jotka Emmi ainoastaan nimistä tunsi, olivat postineitiä apurinaan käyttäen lähettäneet rovastille Työväen Joululehden ynnä tiedon niiden levittäjästä. — Joku kehotti Emmiä nostamaan oikeusjutun aiheettomasta erottamisesta kesken vuotta. Siksi Emmi tekikin eri matkan papin luo, pyytäen kirkkoneuvoston pöytäkirjan otetta käyttääkseen sitä oikeudessa. Mutta kun rovasti kuuli mihin sitä tarvitaan, kieltäytyi hän antamasta, luvaten antaa sen sijaan todistuksen.

Uteliaana näkemään minkälaisen todistuksen hän saisi, suostui Emmi sen ottamaan. Sitäkään ei rovasti suostunut heti kirjottamaan, vaan lupasi lähettää sen postissa. Parin päivän kuluttua saapuikin komea virkakirje, jonka sisältä Emmi löysi näin kuuluvan sepustuksen:

"Kiertokoulunopettajatar Emmi Savolainen, joka valittiin toimeensa N—n seurakuntaan 30. 7. 19—, erotettiin siitä kirkkoneuvoston päätöksen mukaan 8. 2. 19— törkeän, siveettömän kirjallisuuden kauppaamisesta ja levittämisestä."

Oliko rovasti perästäkin muuttanut mieltään kirjottamalla otteen, vai oliko tämä olevinaan hänen mielestään "todistus" — se pysyi Emmille arvotuksena. Sanaakaan siinä ei mainittu opetuksesta, eikä siitä "tunnustuksestakaan", minkä rovasti Emmille isäntäin kuullen oli antanut.

SUNSET
Teatterissa

Maanantaina ja Tiistaina

—ESITETÄÄN—

"Mrs. Temple's Telegram"

CHARLES KING—VIRGINIA THORNTON STOCK COMPANY

Victor Donald'in avustamana

Näytelmä on mielenkiintoinen ja katsomisen arvoinen draama.

"Chase Me Charlie"

4 Sarjaa

"Chase Me Charlie"—Essanay

SUNSETISSA

ASTORIA PAINTING CO.

MAALEJA JA SEINÄPAPEREITA on saatavana kohtuhinnoilla.

ASTORIA PAINTING CO.

218 Taylor Ave. Astoria, Ore.

Suomal. Ajuriliike

Allekirjottaneet ovat nyt saaneet hyvään kuntoon ajuriliikkeensä ja voivat tehdä kaikenlaisia muuttoja, ajaa hiiliä ja muuta tavalliseen ajurilikkeeseen kuuluvaa työtä. Hinnat ovat kohtuulliset ja työstä pidetään hyvä huoli.—Konttori ja talli 268 Taylor Ave.

SEABORG TRANSFER COMPANY

Dr. E. E. Pajunen
HAMMASLÄÄKÄRI

ottaa vastaan sairaita Spexarth rakennuksessa. Room 317.
Hyvä työ ja kohtuulliset hinnat.
Astoria Oregon

DR. E. S. HAMEL
Hammaslääkäri ja Radiography
Young Bldg. 14th St. & Com'l.
Puhelin 1158

E. B. HUGHES,
HAUTAANTOIMITTAJA
Puhelin: 321.—12:sta ja Duane katujen kulmassa.
TELEFOONI: 321.
12:nnen ja Duane katujen kulmassa.

OPETELKAA LAULAMAAN

Lasten Laulukirja

nuottipainos

on hiljattain valmistunut Toverin kustannuksella ja tarjotaan tilattavaksi. Hinta pehmeissä kansissa 25 senttiä ja kovissa kansissa 35 senttiä. Tämä kirja on ensimäinen nuoteilla varustettu Lasten laulukirja suomalaisessa kirjallisuudessa. Hankkikaa se lapsellenne.

NIMILEIMASIMIA
(RUBBER STAMPS)
Sopivat moneen eri tarkotukseen, esim. kirjekuorlin, kirjoihin j.n.e.
TOVERI
Box 99, Astoria, Ore.

Ostoksia tehdessänne mainitkaa että olette nähneet ilmotuksen Toverissa.

Varastoomme on saapunut suuri valikoima kaikenlaista
PUTKIEN ASETUS-ALALLE
kuuluvaa tavaraa, kuten kylpyammeita, pollareita, sinkkejä, pesuvateja, vesiklosetteja ja putkia kaikesta laadusta. Myöskin otamme tehtäväksemme kaikkea putkien asetusalalle kuuluvaa työtä kohtuullisilla hinnoilla ja nopeasti.
ANDERSON & EK
235 Taylor Ave. Puhelin 426

Kannattakaa niitä liikkeitä, jotka ilmoittavat Toverissa.

TYÖN ORJAT
KIRJ. JAMES O'NEIL
Hinta $1.00
Ainoa suomenkielellä ilmestynyt kirja, joka selostelee Amerikan aikasemmaa yhteiskunnallista kehitystä, köyhälistön elämää ja kärsimyksiä. Kirja on tavattoman mielenkiintoisesti kirjotettu; se on kuin jännittävä romaani.
Tilatkaa osotteella:
TOVERIN KIRJAKAUPPA
Box 99 Astoria, Ore.

Astorian Pikkuilmotuksia

MYYTÄVÄNÄ

PARHAINTA KAHVIA sekä kannuissa että löysänä, saatte kaupoistamme. Oregon Co-op. Mercantile Ass'n. Puhelin 157; Unlontownissa 350.

7 HUONEEN TALO myytävänä, lotti 75 x 150, 1623 Harrison Ave., Astoria, Ore. (10)